

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

4. června 2015*

„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2000/13/ES — Označování potravin a jejich obchodní úprava — Článek 2 odst. 1 písm. a) bod i) a článek 3 odst. 1 bod 2 — Označení, které může uvést kupujícího v omyl, pokud jde o složení potravin — Seznam složek — Použití slov ‚malinovo-vanilkové dobrodružství‘, jakož i vyobrazení malin a květů vanilky na obalu ovocného čaje, který neobsahuje tyto složky“

Ve věci C-195/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 26. února 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 18. dubna 2014, v řízení

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

proti

Teekanne GmbH & Co. KG,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení K. Jürimäe, předsedkyně senátu, M. Safjan (zpravodaj) a A. Prechal, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. J. Kummerem a P. Wassermannem, Rechtsanwälte,
- za společnost Teekanne GmbH & Co. KG A. Meyerem, Rechtsanwalt,
- za polskou vládu B. Majczynou, jako zmocněncem,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a C. Madaleno, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi S. Grünheid a K. Herbout-Borcza, jako zmocněnkyněmi,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) a čl. 3 odst. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy (Úř. věst. L 109, s. 29; Zvl. vyd. 15/05, s. 75), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009 (Úř. věst. L 188, s. 14, dále jen „směrnice 2000/13“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV (Spolková federace sdružení a svazů spotřebitelů, dále jen „BVV“) a společností Teekanne GmbH & Co. KG (dále jen „společnost Teekanne“) ohledně údajně klamavého označení potraviny.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2000/13

- 3 Směrnice 2000/13 byla zrušena s účinností od 13. prosince 2014 podle čl. 53 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, s. 18). Avšak vzhledem k době rozhodné z hlediska skutkových okolností sporu v původním řízení se na tento spor směrnice 2000/13 i nadále vztahuje.
- 4 Body 6, 8 a 14 odůvodnění této směrnice stanoví:
„(6) Prvotním zřetelem jakékoli právní úpravy označování potravin musí být potřeba informovat a chránit spotřebitele.
[...]
(8) Nejvhodnější je používat podrobné označování, zejména uvádění přesných údajů o povaze a charakteristických znacích výrobků, které umožní spotřebiteli vybírat výrobky se znalostí věci, neboť vytváří nejméně překážek volnému obchodu.
[...]
(14) Pravidla pro označování musí rovněž zakázat používání údajů, které by kupujícího uváděly v omyl [...] Má-li tento zákaz být účinný, musí se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu.“

5 Článek 1 odst. 1 a odst. 3 písm. a) uvedené směrnice stanoví:

„1. Tato směrnice se týká označování potravin určených k tomu, aby byly v nezměněném stavu dodány konečnému spotřebiteli, jakož i některých aspektů týkajících se jejich obchodní úpravy a související reklamy.

[...]

3. Pro účely této směrnice se rozumí

a) ‚označením‘ slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravíně a které jsou uvedeny na kterémkoli obalu, dokladu, nápisu, etiketě, krčkové nebo rukávové etiketě, jimiž je potravina opatřena nebo jež se k potravíně vztahují“.

6 Článek 2 odst. 1 písm. a) bod i) téže směrnice stanoví:

„Použité způsoby označování nesmějí:

a) uvádět kupujícího v omyl, zejména

i) pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, identitu, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, původ nebo provenienci, způsob výroby nebo získání“.

7 Článek 3 odst. 1 směrnice 2000/13 stanoví:

„V souladu s články 4 až 17 a s výhradou odchylek v nich obsažených se při označování potravin uvádějí pouze tyto povinné údaje:

1) název, pod nímž je výrobek prodáván;

2) seznam složek;

[...]“

8 Článek 6 této směrnice zní takto:

„1. Seznam složek se uvádí podle tohoto článku a podle příloh I, II, III a IIIa.

[...]

4.

a) ‚složkou‘ se rozumí jakákoli látka, včetně přídatných látek a enzymů, která je použita při výrobě nebo přípravě potraviny a je v konečném produktu stále přítomna, i když případně ve změněné formě.

[...]

5. Seznam složek obsahuje všechny složky potraviny seřazené sestupně podle hmotnosti, stanovené v okamžiku jejich použití při výrobě potraviny. Před tímto seznamem musí být uveden patřičný údaj obsahující slovo ‚složení‘.

[...]

6. Složky se označují svým specifickým názvem, popřípadě podle pravidel stanovených v článku 5.

Avšak:

[...]

— látky určené k aromatizaci musí být označeny v souladu s přílohou III,

[...]

7. Právní předpisy Společenství a v případě jejich neexistence vnitrostátní právní předpisy mohou pro některé potraviny stanovit, že spolu s názvem, pod nímž jsou tyto potraviny prodávány, musí být uveden údaj o určité složce nebo určitých složkách.

[...]“

Nařízení (ES) č. 178/2002

- 9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, s. 1), v článku 8 nadepsaném „Ochrana zájmů spotřebitele“ stanoví:

„1. Cílem potravinového práva je chránit zájmy spotřebitelů a poskytovat spotřebitelům základ, který jim umožní vybírat se znalostí věci potraviny, které konzumují. Jeho cílem je rovněž zabránit

- a) podvodným nebo klamavým praktikám;
- b) falšování potravin a
- c) jakýmkoli jiným praktikám, které mohou spotřebitele uvést v omyl.“

- 10 Článek 16 tohoto nařízení stanoví:

„Aniž jsou dotčena specifitější ustanovení potravinového práva, nesmí označování, propagace a obchodní úprava potravin nebo krmiv, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení, jakož i informace poskytované o nich jakýmkoli médii uvádět spotřebitele v omyl.“

Německé právo

- 11 Ustanovení § 4 bodu 11 zákona o nekalé soutěži (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb), ve znění použitelném na spor v původním řízení (BGBl. 2010 I, s. 254, dále jen „UWG“) stanoví:

„Příklady nekalých obchodních jednání

Nekalého jednání se dopouští zejména ten, kdo

[...]

11. jedná v rozporu s právním předpisem, který je určen mimo jiné k tomu, aby v zájmu účastníků trhu reguloval chování na trhu.“

12 Ustanovení § 5 odst. 1 bodu 1 UWG stanoví:

„Klamavé obchodní praktiky

1) Jakákoliv klamavá obchodní praktika je nekalým jednáním. Obchodní praktika je klamavá, obsahuje-li nepravdivé údaje nebo jiné údaje, které mohou uvést v omyl, týkající se jedné či více následujících okolností:

1. hlavních znaků zboží nebo služby, jako je jejich dostupnost, povaha, provedení, výhody, rizika, složení, příslušenství, způsob výroby a datum výroby, dodání nebo poskytnutí, způsobilost k účelu použití, možnosti použití, množství, vlastnosti, poprodejní služby zákazníkům a vyřizování reklamací a stížností, zeměpisný nebo obchodní původ, očekávané výsledky jejich použití, jakož i výsledky a podstatné části zkoušek provedených na zboží či službě“.

13 Ustanovení § 11 odst. 1 zákona o potravinách, spotřebním zboží a krmivech (Lebensmittel-, Bedarfsgegenstände- und Futtermittelgesetzbuch), ve znění použitelném na věc v původním řízení (dále jen „LFGB“), jež je nadepsáno „Ustanovení o ochraně před klamáním“, stanoví:

„Na trh je zakázáno uvádět potraviny pod klamavým označením, s klamnými údaji či obchodními úpravami nebo je obecně či ve zvláštních případech nabízet s pomocí klamavých obchodních úprav nebo jiných prohlášení. O klamání jde zejména tehdy,

1. pokud jsou v souvislosti s určitou potravinou použita označení, údaje, obchodní úpravy, popisy nebo jiná prohlášení, která mohou vyvolat omyl co do jejich vlastností, zejména druhu, jakosti, složení, množství, doby použití, původu, nebo způsobu výroby či získávání;

[...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

14 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že společnost Teekanne prodává ovocný čaj s názvem „Felix Himbeer-Vanille Abenteuer“ („Felix malinovo-vanilkové dobrodružství“) (dále jen „ovocný čaj“). Obal tohoto čaje tvoří skládací papírová krabička ve formě kvádrů, která obsahuje 20 sáčků.

15 Na tomto obalu se vyskytuje několik prvků různých velikostí, barev a druhů písma, a to zejména vyobrazení malin a květů vanilky, slova „ovocný čaj s přírodním aroma“ a „ovocný čaj s přírodním aroma – příchutí malina-vanilka“, jakož i graficky ztvárněná pečeť ve zlatém kruhu se slovy „pouze přírodní složky“.

16 Podle předkládajícího soudu ovocný čaj neobsahuje složky vanilky či malin ani z nich získané látky určené k aromatizaci. Seznam složek, který se nachází na boku obalu, uvádí následující: „Ibišek, jablko, listy sladké ostružiny, pomerančová kůra, šípek, přírodní látka určená k aromatizaci s příchutí vanilky, citrónová kůra, přírodní látka určená k aromatizaci s příchutí maliny, jahoda, borůvka, bez“.

17 BVV podal proti společnosti Teekanne žalobu k Landgericht Düsseldorf (regionální soud v Düsseldorfu), přičemž tvrdil, že prvky vyskytující se na obalu ovocného čaje mohou uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o složení tohoto čaje. Spotřebitel totiž na základě těchto prvků očekává, že zmíněný čaj obsahuje složky vanilky a malin nebo přinejmenším z nich získané přírodní látky určené k aromatizaci.

18 BVV proto navrhol, aby bylo společnosti Teekanne pod hrozbou donucovacího opatření uloženo zdržet se v rámci obchodní činnosti přímé či nepřímé propagace ovocného čaje. BVV rovněž požadoval náhradu nákladů vzniklých v souvislosti s výzvou k upuštění od jednání ve výši 200 eur.

- 19 Rozsudkem ze dne 16. března 2012 Landgericht Düsseldorf této žalobě vyhověl.
- 20 Oberlandesgericht Düsseldorf (vrchní zemský soud v Düsseldorfu) rozsudkem ze dne 19. února 2013 k odvolání společnosti Teekanne výše uvedený rozsudek zrušil a žalobu BVV zamítl. Tento soud měl za to, že nedošlo ke klamání spotřebitele ve smyslu § 4 bodu 11 UWG ve spojení s § 11 odst. 1 druhou větou bodem 1 LFGB ani ve smyslu § 5 odst. 1 první a druhé věty bodu 1 UWG.
- 21 Podle tohoto soudu měla být uvedená ustanovení UWG a LFGB v souladu se směrnicí 2000/13 vykládána s ohledem na očekávání průměrného spotřebitele. V tomto případě ze seznamu složek ovocného čaje uvedeného na jeho obalu vyplývá, že použité přírodní látky určené k aromatizaci mají malinovou a vanilkovou příchuť. V tomto seznamu je tak jednoznačně vyjádřeno, že použité látky určené k aromatizaci nebyly získány z vanilky a malin, nýbrž mají jen jejich příchuť. Podle judikatury Soudního dvora přítomná a úplná informace plynoucí ze seznamu složek uvedeného na obalu postačuje k vyloučení rizika klamání spotřebitele.
- 22 BVV podala proti tomuto rozsudku opravný prostředek „Revision“ k Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr).
- 23 Podle předkládajícího soudu opakované poutavé vyobrazení malin a květů vanilky na obalu ovocného čaje, stejně jako opakující se slova „s přírodním aroma“ a graficky ztvárněná pečeť se slovy „pouze přírodní složky“ vyvolávají dojem, že příchuť tohoto čaje vytváří především látky určené k aromatizaci získané z malin a květů vanilky. Obchodní úprava tohoto čaje je tedy pojata tak, že může i u průměrného běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele vzbudit nesprávný dojem ohledně jeho složení. Obchodní úprava ovocného čaje mimoto může odradit spotřebitele od toho, aby se obeznámil se seznamem složek, který je – menším písmem – uveden na obalu a ze kterého je patrné skutečné složení.
- 24 Předkládající soud má za to, že s ohledem na body 6 a 8 odůvodnění směrnice 2000/13 mohou označení ovocného čaje a použité způsoby tohoto označení uvést kupujícího v omyl ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) této směrnice.
- 25 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Mohou označení potravin, jejich obchodní úprava a související reklama vyvolat na základě vzhledu, popisu nebo grafického znázornění dojem, že je v potravině přítomna určitá složka, ačkoli v ní tato složka ve skutečnosti přítomna není, což vyplývá pouze ze seznamu složek podle čl. 3 odst. 1 bodu 2 směrnice 2000/13?“

K předběžné otázce

- 26 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 2 odst. 1 písm. a) bod i) a čl. 3 odst. 1 bod 2 směrnice 2000/13 vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby označení potravin a použité způsoby tohoto označení mohly vyvolat na základě vzhledu, popisu nebo grafického znázornění určité složky dojem, že je tato složka v potravině přítomna, ačkoliv v ní ve skutečnosti přítomna není, což vyplývá pouze ze seznamu složek, který je uveden na obalu zmíněné potravin.
- 27 V projednávaném případě se na jedné straně na obalu ovocného čaje vyskytuje zejména vyobrazení malin a květů vanilky, slova „ovocný čaj s přírodním aroma“ a „ovocný čaj s přírodním aroma – příchuť malina-vanilka“, jakož i graficky ztvárněná pečeť se slovy „pouze přírodní složky“.

- 28 Na druhé straně tento čaj obsahuje podle seznamu složek, upraveného v čl. 3 odst. 1 bodu 2 směrnice 2000/13, který je uveden na boku obalu a u něhož není zpochybňována správnost ani úplnost, přírodní látky určené k aromatizaci s „příchutí vanilky“ a „příchutí maliny“. Je tedy nesporné, že tento čaj neobsahuje přírodní složky z vanilky nebo malin, ani z nich získané látky určené k aromatizaci.
- 29 Ve věci v původním řízení tedy vyvstává otázka, zda může označení ovocného čaje uvést kupujícího v omyl, protože vyvolává dojem, že jsou v tomto čaji přítomny složky malin a květu vanilky nebo látky určené k aromatizaci získané z těchto složek, ačkoliv takové složky nebo látky v tomto čaji přítomny nejsou.
- 30 Jak vyplývá z bodů 6 a 8 odůvodnění směrnice 2000/13, prvotním zřetelem této směrnice je potřeba informovat a chránit spotřebitele, přičemž podrobné označování, zejména uvádění přesných údajů o povaze a charakteristických znacích výrobků musí spotřebiteli umožnit vybírat výrobky se znalostí věci.
- 31 Článek 2 odst. 1 písm. a) bod i) směrnice 2000/13 v návaznosti na bod 14 odůvodnění této směrnice v tomto ohledu stanoví, že použité způsoby označování nesmějí uvádět kupujícího v omyl, zejména pokud jde o charakteristiky potraviny, a zvláště o její povahu, identitu, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, původ nebo provenienci, způsob její výroby nebo jejího získání.
- 32 Toto ustanovení tudíž vyžaduje, aby měl kupující informace, které jsou správné, nestranné a objektivní a neuvádějí ho v omyl (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Itálie, C-47/09, EU:C:2010:714, bod 37).
- 33 Je třeba dodat, že článek 16 nařízení č. 178/2002 stanoví, že aniž jsou dotčena specifitější ustanovení potravinového práva, nesmí označování, propagace a obchodní úprava potravin, jejich tvar, vzhled nebo balení, použité obalové materiály, způsob jejich úpravy a místo vystavení, jakož i informace poskytované o nich jakýmkoli médii uvádět spotřebitele v omyl.
- 34 I když směrnice 2000/13 představuje ve smyslu článku 16 nařízení č. 178/2002 specifitější úpravu potravinového práva, posledně uvedené ustanovení ve spojení s článkem 8 zmíněného nařízení potvrzuje, že označení potraviny nemůže být klamavé.
- 35 Aby bylo možné předkládajícímu soudu odpovědět, je třeba připomenout, že Soudnímu dvoru v rámci rozdělení pravomocí mezi vnitrostátními a unijními soudy zásadně nepřísluší rozhodovat o otázce, zda může označení určitých výrobků uvést kupujícího nebo spotřebitele v omyl, ani o otázce, zda je případně klamavý název, pod nímž je výrobek prodáván. Tento úkol přísluší vnitrostátnímu soudu. Soudní dvůr však při rozhodování o předběžné otázce může případně poskytnout upřesnění, aby vnitrostátnímu soudu poskytl vodítko při jeho rozhodování (viz zejména rozsudky Geffroy, C-366/98, EU:C:2000:430, body 18 až 20, a Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, bod 60).
- 36 Pro účely posouzení, zda může určité označení uvést kupujícího v omyl, se vnitrostátní soud musí opírat především o předpokládané očekávání v souvislosti s tímto označením u průměrného, běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele, pokud jde o původ, provenienci a vlastnost spojovanou s dotčenou potravinou, přičemž podstatné je neuvést spotřebitele v omyl a neuvést jej v mylné domněnání, že dotčený výrobek má odlišný původ, provenienci nebo vlastnost, než jak je tomu doopravdy (v tomto smyslu viz rozsudek Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, bod 61 a citovanou judikatura).
- 37 Z judikatury Soudního dvora v tomto ohledu vyplývá, že se připouští, že spotřebitelé, jejichž rozhodnutí koupit si určitý výrobek závisí především na složení výrobku, který si chtějí pořídit, si nejprve přečtou seznam složek, který je povinným údajem ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 2 směrnice 2000/13 (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Německo, C-51/94, EU:C:1995:352, bod 34, a Darbo, C-465/98, EU:C:2000:184, bod 22).

- 38 Okolnost, že je na obalu výrobku dotčeného ve věci v původním řízení uveden seznam složek, však sama o sobě nevylučuje, že označení těchto výrobků a použité způsoby tohoto označení mohou uvést kupujícího v omyl ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bodu i) směrnice 2000/13.
- 39 Označení, tak jak je vymezeno v čl. 1 odst. 3 písm. a) této směrnice, je totiž tvořeno slovy, údaji, ochrannými známkami, obchodními značkami, vyobrazeními nebo symboly, které se vztahují k určité potravine a jsou uvedeny na jejím obalu. Některé z těchto prvků mohou být v praxi lživé, chybné, nejednoznačné, rozporuplné nebo nesrozumitelné.
- 40 Je-li tomu tak, seznam složek nemusí být v určitých situacích, a to i pokud je správný a úplný, s to dostatečnou měrou napravit mylný či nejednoznačný dojem spotřebitele ohledně charakteristik potraviny, který vyplývá z ostatních prvků tvořících její označení.
- 41 Za situace, kdy označení potraviny a použité způsoby tohoto označení vyvolávají v souhrnu dojem, že tato potravina obsahuje složku, která v ní ve skutečnosti není přítomna, je třeba dovodit, že takové označení může uvést kupujícího v omyl, pokud jde o charakteristiku této potraviny.
- 42 V daném případě je na předkládajícím soudu, aby přezkoumal všechny rozličné prvky, které tvoří označení ovocného čaje, a určil tak, zda může být průměrný, běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný spotřebitel uveden v omyl ohledně toho, zda jsou v tomto čaji přítomny složky malin a květu vanilky nebo látky určené k aromatizaci získané z těchto složek.
- 43 Předkládající soud musí v rámci tohoto přezkumu vzít v úvahu zejména použité výrazy a vyobrazení, jakož i umístění, velikost, barvu, druh písma, jazyk, větnou skladbu a členění různých prvků vyskytujících se na obalu ovocného čaje.
- 44 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 2 odst. 1 písm. a) bod i) a čl. 3 odst. 1 bod 2 směrnice 2000/13 musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby označení potraviny a použité způsoby tohoto označení mohly vyvolat na základě vzhledu, popisu nebo grafického znázornění určité složky dojem, že je tato složka v potravine přítomna, ačkoliv v ní ve skutečnosti přítomna není, což vyplývá pouze ze seznamu složek, který je uveden na obalu zmíněné potraviny.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Článek 2 odst. 1 písm. a) bod i) a čl. 3 odst. 1 bod 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES ze dne 20. března 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se označování potravin, jejich obchodní úpravy a související reklamy, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 596/2009 ze dne 18. června 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby označení potraviny a použité způsoby tohoto označení mohly vyvolat na základě vzhledu, popisu nebo grafického znázornění určité složky dojem, že je tato složka v potravine přítomna, ačkoliv v ní ve skutečnosti přítomna není, což vyplývá pouze ze seznamu složek, který je uveden na obalu zmíněné potraviny.

Podpisy.